

fylder huller i statskassen frem for at bruge pengene ude i sektoren.

Men det, jeg vil spørge fru Anita Knakkegaard om, er vel i virkeligheden: Hvem mener Dansk Folkeparti helt principielt skal betale for, at vi har en ordentlig, velfungerende ældreboligsektor, herunder plejeboliger? Hvem er det, der skal bidrage til det, og hvem skal bo i dem? Kan vi få et klart svar: Hvem skal betale for det?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

I det almene boligbyggeri bygges der jo ældreboliger, og de ældreboliger udnyttes også som plejehjemsboliger. For plejehjemsboligerne oprettes der huslejekontrakter, hvor de ældre betaler deres del, og det offentlige som sædvanlig betaler sin del til ydelsesstøtte og grundkapital osv., nøjagtig som man gør til de almindelige ældreboliger. Derudover betaler kommunen 100 pct. for servicearealerne.

Kl. 14.50

Jeg mener selvfølgelig, at vi skal betale de boliger. Folk, der flytter ind i en plejehjemsbolig eller en ældrebolig, flytter mange gange fra en anden almen bolig. Det er de samme mennesker, så jeg kan slet ikke se det, som Socialdemokraterne mener at kunne se, altså at de ikke vil være med til at betale, så de får en normal huslejekontrakt, som man har andre steder.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det undrer mig, at når man stiller et forholdsvis enkelt spørgsmål, kan man ikke få et klart svar. Jeg spurgte bare: Hvem er det, der skal betale for, at vi har nogle ordentlige ældreboliger og nogle ordentlige plejeboliger?

Det, der er fakta i aftalen, er jo, at der ved udgangen af 2006 er taget noget, der ligner knap 8 mia. kr., fra lejerne til at udfylde ydelsesstøtten. Over halvdelen af de boliger, der får ydelsesstøtte, er ældreboliger og plejeboliger, så der går altså 4 mia. kr. af lejernes penge fra uamortiserede lån til at betale for ældreboliger og plejeboliger.

Er det dog ikke noget, som alle i dette land, også jeg, der bor i eget hus, skulle være med til at betale? Kan Dansk Folkeparti ikke indse, at det er et rimeligt argument, at alle vi, der engang skal have glæde af plejeboligerne og ældreboligerne, skal være med til at betale på lige fod med alle andre?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Nu ved jeg ikke, om hr. Carsten Hansen ikke ved det, men ældreboliger er jo sådan set noget, man råder folk til at flytte ind i allerede som 66-67-årige, og sådan har det altid været. Selvfølgelig skal ældreboliger betales ligesom oldekoller og sådan noget, men når de bliver bygget i henhold til almenboliglovgivningen, gælder den lovgivning jo også for dem.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så jeg giver ordet til den næste ordfører, hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Aftalen her er i virkeligheden noget, der virkelig griber fat om nældens rod, når vi taler om nogle af de største udfordringer, vi står over for i dag.

Herinde kan vi diskutere til hudløshed, om balancen mellem renovering, nybyggeri, huslejenedsættelser og social forebyggelsesindsats er korrekt. Men det, som i virkeligheden er interessant, og som også må være interessant for dem, der lytter med, er, om vi er vores ansvar bevidst, når det gælder nogle af de allerstørste udfordringer, dette samfund kommer til at stå over for, nemlig at få stoppet dannelsen af parallelsamfund og skabe bedre muligheder for at forbedre integrationen.

Det kan vi gøre ved at gøre det mere attraktivt at bo i de almene boligområder. De skal gøres mere mangfoldige, der skal være mulighed for noget idrætsliv og noget erhvervsbyggeri, og derfor skal der gives hjemmel til flere erhvervslejemål. Der skal også være plads til nogle liberale erhverv og nogle kulturinstitutioner i de områder.

Der har været megen snak om høringssvarene, men generelt har høringssvarene faktisk været meget pæne. Faktisk får vi stor ros for udredningsarbejdet.

Hvad er det, der bliver grebet fat i, når vi taler udredningsarbejde? Jo, der bliver netop grebet fat i, at man glæder sig over, at parterne nu vil sætte sig sammen med henblik på at finde en varig, fremadrettet løsning på, hvordan balancen i Landsbyggefonden og den almene sektor skal være mellem renovering og nybyggeri. I den forbindelse synes jeg, vi skal erkende, at vi står over for nogle meget, meget store udfordringer med hensyn til integrationen.